

Hilafet ve Fikri Tarihten Çıkmadı Aksine Tarih Yazacaktır!

Şarkul Avsat Gazetesi, Hameyn beldesinden gazeteci Tefik Seyf'in aşılayıcı bir şekilde sorarak yazdığı "Dini yönetim modeli bitti mi?" başlığı altında bir makale yayınladı ve gazeteci makalesi aracılığıyla önceden belirlediği şu sonuca ulaştı; Hilafet, güzel geçmişten bir fikir haline geldi ve şimdi onun hakkı kitapların arasında yer almasıdır. Makalenin başlığı ve içeriği, beni bazı noktaları ele almaya sevk etti. Bu yüzden diyorum ki:

Birincisi: Bu yazar da, Hilafet hakkındaki bilgileri vakıdan alan diğer yazarlar gibidir. Dolayısıyla onların bu yöndeki düşünceleri, kendileri için bazı mazeretler bulabileceğim basit insanların düşüncesinden öteye geçmez. Zira onlara, aksine tüm ümmete dayatılan kültür, okullarda ve üniversitelerde öğretilen ve neredeyse hiç kimsenin kendisinden emin olmadığı galip gelen kültürdür. Dolayısıyla Allah'ın merhamet ettikleri dışında herkes, tek bir kutunun içinde düşünüyor. Bu nedenle nefsimde, bu konu hakkında yazarların çoğuna karşı bir düşmanlık hissetmiyorum. Çünkü aydınların ve sıradan insanların kaynakları, aynı kaynaklardır; ya yönlendirilmiş medya ya da okullar ve üniversiteler. Zaten insan doğası gereği kolay ve rahat olana meylettiği için hızla kendisi için fikri bir sistem oluşturuyor ve bunun değiştirilmesini veya bununla oynanmasını istemiyor. Nitekim yazar da buraya bir giriş ve kanıt koydu ve hiç merhamet etmeden akıyla bir sonuca ulaştı.

İkincisi: Yazar makalesine "Dini yönetim modeli bitti mi?" başlığını koydu; sanki bununla, insanların uygulamasına dayalı bir nizam olması ve dolayısıyla insanların hatalarının onun kutsallığından bir şey eksiltmemesi bakımından Hilafet ile mensuplarının ilahi bir makamda olduklarını veya en azından masumların makamında olduklarını düşündüğü İran rejimi veya onun dini devlet olarak isimlendirdiği şeyin arasını uzlaştırmak istiyor. Oysa Hilafet Devleti, fikrinin taşınması ve hükümlerinin insanlar tarafından uygulanması esasına dayalı olan bir devlettir. Yani Hilafet, yetkisini yaratıcıdan alan teokratik anlamda veya İran'daki anlamda dini bir devlet değil beşeri bir devlettir. Zira dini devlette bir kusur olduğunda aynı kusur fikrin sahibi ve indiricisi olan Allahu Teala'da da olmaktadır. Bu yüzden yazarın yapmış olduğu bu mukayese doğru olmadığı gibi girişi kanıtlaması, bunun üzerine inşa etmesi ve bu sayede yazarın ortaya koyduğu sonuca ulaşması da doğru değildir. Zira Hilafet, Kur'an ve sünnete dayalı olan ve fikrin zayıflığından dolayı değil de uygulayıcıları nedeniyle güçlenip zayıflayan beşeri bir devlettir. O halde Hilafet, ruhani anlamda dini bir devlet olmadığı gibi ilah adına konuşmaz ve Halifesi de masumiyeti veya görünmeyen Mehdi'yi temsil etmez.

Üçüncüsü: Yazarın en iyi yaptığı şey, Hilafetin on üç asır boyunca sürdüğünü kabul etmesidir. Zira Allah'ın Rasulü Aleyhissalatu ve's Selam'ın temellerini attığı ve sütunlarını yerleştirdiği Medine-i Münevveredeki devlet, 1924 yılına kadar devam etmiştir. Dolayısıyla yazar, İslam ümmetinin on üç asırdır sadece Hilafet sistemini bildiği ve şimdi İslam beldelerinde var olan tiyatro rejimlerinin ve karton varlıkların dünyanın doğusundaki ve batısındaki tüm Müslümanları bir araya getiren çerçevenin yok olmasından sonra ortaya çıktığı konusunda bizimle hemfikirdir.

Dördüncüsü: Yazar, "İslam dünyasında Hilafet fikrine sadık kalan ve onun için çalışan Hizb-ut Tahrir'den başka birini görmedim" diyerek Hizb-ut Tahrir'e karşı insafı olmuş ancak sözlerini biraz zehirle aşılacaktır. Sanki o bu şekilde Hizb-ut Tahrir'in bir hayal için çalıştığını ve ölmüş ve defnedilmiş bir fikre hayat vermek için ruh üfleyen

biri gibi çalıştığını söylemek istiyor. Bunu ise şu sözleriyle ifade ediyor: “Hilafet fikri artık Müslümanlar için ciddi bir olasılık ve değerli bir fikir olmaktan çıktı.”

Beşincisi: Hilafet şerî bir hüküm ve Müslümanlar için tek siyasi sistem olup Şari'nin açıkladığı ve belli bir keyfiyete göre yapılmasını talep ettiği farzlar olan namaz, oruç ve cihad ile İslam'daki yönetim nizamını Hilafet yapması ve onu İslami hayatı yeniden başlatmanın tek şerî metodu kılması arasında hiçbir fark yoktur. Bunun da ötesinde Şari, farzların tam bir şekilde tanzim edilmesini Hilafet akdine bağlamıştır. Dolayısıyla Hilafet, farzlardan hiçbir şey eksilmesin diye farzlar için koruyucu bir çittir. Hatta Hilafet olmadan da yerine getirilebileceği düşünülen ama Hilafet olmadan mükemmel bir şekilde yerine getirilemeyen farzı aynlar için bile koruyucu bir çittir. Örneğin namaz farzı ayn ama onun hadlerini ve rükünlerini yerine getirecek bir devlet göremiyoruz. Dolayısıyla hesap sorulmaksızın ve bir gözetim olmaksızın kılmak isteyen namazı kılıyor kılmak istemeyen namazı kılmıyor. Zekat için de aynı şey söylenebilir. Cihad gibi devletlerin sütunlarını yükselten ve devletleri koruyan farzı kifaye düzeyinde olanlara gelince; devletler buna engel oluyor, hatta uygulanmasını talep edenler tutuklanıyor, hapsediliyor ve öldürülüyorlar. Bu yüzden Hilafet çitinden başka bunları koruyacak bir çit yoktur. Bu nedenle Hilafetin farzların anası olduğunu ve Hilafet olmadıkça farzların gerektiği gibi yerine getirilemeyeceğini söyleyen biri hata etmiş olmaz. Dolayısıyla Hilafet, Müslümanların boyunlarında asılı olan şerî bir hükümdür ve Hilafet ile namaz arasında hiçbir fark yoktur. Gelin Allahu Subhanehu'nun şu kavliyle sükünet bulalım: **الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَاللَّهُ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ** **Onlar (o müminler) ki, eğer kendilerine yeryüzünde iktidar verirsek namazı kılar, zekâtı verirler, iyiliği emreder ve kötülükten nehyederler. İşlerin sonu Allah'a varır.** [Hac 41] Baksanıza nasıl da Şari, iyiliği emredip kötülükten sakındırmayı, namaz kılmayı ve zekatı vermeyi iktidarın meyvesi kılmıştır? Her ne kadar bir gözlemci, ilk bakışta namaz hakkında, onun (yani namazın), kul ile Rabbi arasındaki bir ilişki olduğunu ve gerek Daru'l İslam'da gerekse Daru'l Küfür'de namazı ikame edebileceğini söylese de peki o halde Şari'nin, yeryüzünde iktidar olma ile namaz kılmanın arasında bağlantı kurmasının mantığı nedir? Cevap, az önce yukarıda bahsetmiş olduğumuz gibi Şâri İslam'ı indirmiş ve İslam'da bir kısmı çarkın dişleri gibi birbirleriyle dönen birtakım şerî hükümler koymuştur. İşte Hilafet, bu hükümlerin doğru bir şekilde düzenlendiği bir akit mesabesindedir. Şayet Hilafete bir hanel gelirse, o zaman akit kaçınılmaz olarak bozulacaktır. Bunu en güzel şekilde tasvir eden Nebi Aleyhissalatu ve's Selam'ın şu kavlidir: **لَيَنْقُضَنَّ عَرَى الْإِسْلَامِ عُرْوَةَ عُرْوَةَ، فَكَلَّمَا** **İslam halka halka kopacaktır. Bir halka koptu mu insanlar öbürüne sarılacaklar. İlk kopacak olan yönetimle ilgili olandır. Son kopacak olan da namazdır.** Şu nitelendirmeye bir baksanıza; nasıl da Şâri, İslam'ın bir yönetim sistemi olarak ortadan kaldırılması veya yıkılması durumunda ümmetin durumunu, bir Müslümanın devlet olsun ya da olmasın onu gereği gibi yerine getirilebileceğini düşündüğü farzı aynlardan olan namazı bile etkileyecek olmasına benzetmiştir?!

Altıncısı: Yazar önemli bir konuyu ele almıştır ki o da şudur; İran'daki gençlerin İran rejimine karşı ayaklanmaları, Afgan halkının kadınların üniversite eğitimini tamamlamalarına engel olunmasına öfkelenmeleri, sonuç olarak da İran, Afganistan veya diğer yerlerdeki dini sistemin arzu edilmediği, dolayısıyla insanların Hilafet sistemini de istemedikleri konusudur... Yazar hala usul ve fûrûları belirliyor, kıyasa gidiyor ve sonra da kendi arzusuna göre girişler ve sonuçlar ortaya koyuyor! Her halükârda bizler, Afganistan'daki Taliban Hareketi'nin veya İran'daki cumhuriyetçi rejimin İslam'ı temsil ettiğini veya onu iyi bir şekilde uyguladığını kabul etmiyoruz. İran'daki rejim ve İran anayasası, İslami bir anayasa değil, Farisi ulus devleti için

hazırlanmış bir anayasa olup devrimin İslami olarak adlandırılması ise, mollaların Batı'ya olan sadakatlerini ve onun amaçlarına hizmet etmesini örten incir yaprağından başka bir şey değildir. Afganistan'daki rejime gelince; o bir Hilafet Devleti olduğunu iddia etmedi ve böyle bir çağrıda da bulunmadı. Dolayısıyla Taliban ve Taliban'dan önceki yönetimin altında olan Afganistan, tüm Müslümanların devleti değildir. Bilakis İslam'ın bazı hükümlerini uygulamaya çalışan bölgesel bir devlettir. Bu iki devletin doğru tanımlaması işte budur. Şayet bu zihinlerde oluşan doğru olsa bile bu iki ülkedeki insanların isyanının, İslam'a ve onun hükümlerine karşı bir isyan olduğunu söylemek doğru değildir. Evet, biz İslam'ın hiçbir koşulda çiğnenmesi doğru olmayan sistem ve kanunları içerdiğini söylüyoruz ancak öte yandan askerin gücünün ve kanunun katılığına, devletin vurduğu bir balyoz olmadığını da söylüyoruz. Bilakis devlet, sürekli olarak insanlara, insanların devletlerini korumasıyla ilgili fikirler ve mefhumlar aşılır. Örneğin zekât bir ibadet olup insanların paralarından kesinti yapmak değildir. Yine kadının giyinmesi bir ibadet olup kadının özgürlüğünün ihlal edilmesi değildir ve benzerleri gibi... Nitekim mefhumlar ve fikirler değiştirilirse otomatik olarak davranışlarda değişir. Bu yüzden birbirine benzemeyen şeyler arasında yapılan kıyas (kıyas maal farık) doğru değildir. Zira İslam Devleti, İran ve Afganistan'dan başkadır. Çünkü İslam Devleti'nde, değerler ve şerî hükümler, insanlara yönelik değerler ve hükümler olacağı gibi takva ve cenneti hatırlama dürtüsü de İslam'ın uygulanmasının fiili garantisi olacaktır. Şayet şerî hükümlerden ve kanunlardan bir sapma olursa, işte bu devletin müdahale etmesini gerektiren tatmin edici bir durum olur.

Yedincisi: Yazarın dediği gibi Hilafet ve fikri, tarihten çıkmamıştır. Bilakis Allah'ın izniyle on üç asır önce yazdığı gibi yakında yeniden tarih yazacaktır. Dahası bizler, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in müjdelediği gibi Nübüvvet Minhacı üzere Hilafetin olacağından eminiz. Dolayısıyla bizler, namazımızı ve haccımızı değiştirmedikimiz gibi aynı şekilde Hilafeti kurmak için de çalışıyoruz. Çünkü bizim için Hilafet, namaz ve oruçtan daha az önemli değildir. Ayrıca yazarın da dediği gibi Hizb-ut Tahrir hiç değişmedi veya değişikliğe uğramadı ve Hilafet fikrine sadık kaldı. Çünkü bu, Allah'ın aldığı bir ahit ve taşınmasından önce bir emanettir. Evet, Hizb-ut Tahrir, değişmeyecek veya değişikliğe uğramayacaktır. Çünkü o, Allah'ın dinine yardım edeceğinden, İslam'ın bayrağının dünyanın dört bir yanında dalgalanacağından, Hilafetten sonra yeryüzünün zulmün, öldürmenin ve kanın olmadığı yeni bir görünüme kavuşacağından, dahası adaletin tüm dünyayı saracağından emindir. Nitekim Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **إِنَّهُمْ يَرَوْنَهُ بَعِيداً وَنَرَاهُ قَرِيباً** “**Muhakkak ki onlar, onu (kâfirler için vuku bulacak azabı), uzak (bir ihtimal) olarak görüyorlar. Ve Biz, onu yakın olarak görüyoruz.**” [Mearic 6-7]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Ebu Mutaz Billah El-Aşkar